

VAN NEDERLAND'S #1 DATINGCOACH

MANSLUT

Een enkeltje naar een ongelukkig leven vol vrouwen, seks en bewondering

TIM VENINGA

Manslut

Voorbeeldhoofdstuk

Tim Veninga

“I don’t have time for their judgement and their stupidity and you know they lay down with their ugly wives in front of their ugly children and look at their loser lives and then they look at me and they say, ‘I can’t process it’ well, no, you never will stop trying, just sit back and enjoy the show.”

- Charlie Sheen

Inhoud:

1. Voorwoord
2. Sceptisch? Lees dit:
3. Wie ik ben en waarom je dit boek nodig hebt
4. Laat haar denken dat ze speciaal is
5. Hoe je kunt scoren na keihard te zijn afgewezen
6. Vrouwen zijn net mensen
7. Maak haar geil met alleen lichaamstaal
8. Bouw een Bitchmachine
9. Hoe je willekeurige vrouwen meeneemt uit een club
10. Versier vrouwen overdag op elke denkbare plek
11. Zo versier je een vriendin
12. Het sms'je dat me 133 dates opleverde
13. De bijna-altijd-seks-op-de-eerste-date-methode
14. Laat haar geloven dat het een goed idee is dat je andere vrouwen neukt
15. Je gaat dood
16. Het laatste hoofdstuk

Bonushoofdstukken:

- A. BONUSHOOFDSTUK 1: Hoe je iedere discussie wint – zonder gelijk te hebben
- B. BONUSHOOFDSTUK 2: Gratis bronnen die je liefdesleven vandaag nog kickstarten

Wie ik ben en waarom je dit boek nodig hebt

Ik lig op de bank.

In mijn bed liggen twee Duitse hotellos. Ze waren net een week in Nederland en ik had ze gevonden in het rookhok op een feest voor internationals. Grote bek en vragend om aandacht. Na een gezellige avond besloten we bij mij thuis een afterparty te bouwen. Althans, dat was de smoes die ik had verzonnen om ze mee naar huis te krijgen. Wat begon als een reeks interessante, sexy foto's, liep al gauw uit in softpornografisch materiaal. De dames hadden het nogal naar hun zin... niet alleen met mij maar ook met elkaar. Ze hadden het zelfs zo leuk dat, toen ik rond een uur of vier besloot nog een restantje te slapen, zij met zijn tweeën doorgingen. Omdat ik de volgende dag moest werken, ging ik liever slapen.

Hoe vet is dat? Wat was er gebeurd dat ik twee uur slaap belangrijker vond dan een trio?

De volgende vraag is nog leuker. Wat nou als ik op mijn zeventiende had besloten het stotterende jongetje te blijven dat ik altijd geweest was?

Kijk, op mijn datingprofiel staat de volgende tekst:

*Ik ben niet de Slimste, Knapste, Rijkste of Mooiste man op aarde.
Er is een hoop mis met mij.*

Toen ik vorige week een vriendin moest helpen verhuizen, zat iedereen aan tafel met elkaar te overleggen - hoe pak je een

verhuizing zo gestructureerd mogelijk aan?

Terwijl ze dat deden, was ik al de trap op en neer aan het rennen met spullen... Spullen, die ik in dozen had gestopt (zonder er op te schrijven wat er in zat natuurlijk).

Die 'gewoon doen'-houding heeft ervoor gezorgd dat ik drie weken geleden bijna ruzie kreeg met Emile Ratelband, een tatoeage liet zetten in Letland met een wildvreemde... en in Praag 110 euro betaalde voor een taxirit die maar vijf minuten bleek te zijn. Mijn omgeving vindt het soms irritant, die 'doe waar je zin in hebt zonder na te denken'-houding. Toch geniet je meer van het moment en verpest je minder tijd aan planning (je weet wel, die planning die in de praktijk altijd anders uitpakt).

Natuurlijk kan ik je wel vertellen 'hoe awesome-semi- nonchalant' ik ben (want dat ben ik), maar het zou volstrekt zinloos zijn.

Na een gefaald experiment met internetdating, opgezet door mijn buurvrouw, weet ik hoe gemakkelijk het is om jezelf beter te presenteren.

Als je die profielen moet geloven loopt het over van de spontane, belezen en sociale mensen die van gezelligheid houden (wie niet). De foto's zijn allemaal flatteus - zeg maar gerust misleidend.

Mijn mankementen:

- Wat andere mensen van mij vinden is belangrijk. Wie wil er nou niet aardig gevonden worden?

- Als ik naar bed ga, zet ik eerst het nachtlampje aan voordat het grote licht uitgaat. Ben geen held in het donker.

- Afspraken zijn voor mij heilig. Wat er ook gebeurt, ik doe wat ik zeg en andersom.

- Ik kan niet (echt niet) dansen - maar doe het toch - het is te leuk.
- Ik heb veel vrouwelijke vriendinnen - gewoon vriendinnen. Als je daar onzeker of jaloers van wordt, reageer dan met de nodige terughoudendheid.

Ik kan:

Praten - Het is mijn werk

Met vijf ballen jongleren

Seks

Hobby's:

- Lezen... Ik ben een dikke nerd en een boekenverslaafde, verzamel James Bond boeken (jup, daar zijn boeken van). Verder vooral non-fictie over sociale psychologie, communicatie en filosofie...
- Hardlopen... Een meditatieve bezigheid waar ik blij van word.
- Koken, alhoewel je dat lastig een hobby kan noemen; zonder eten ga je dood... Maar ik vind het leuk.
- Verder is mijn werk mijn grootste hobby en passie. Ik hou van hard werken en ben belachelijk ambitieus. Hoe meer ik kan bijdragen, hoe beter.

Wat ik zoek in een vrouw:

Vriendschap hoef ik niet, vrienden heb ik wel. Seks ook, trouwens... Ik zoek dat moment waarop je iemand ontmoet en je adem even stopt. Dat je jezelf tegelijkertijd op je sterkst en kwetsbaarst voelt. Je voelt een connectie die echt is en onvermijdelijk.

Wat ik zoek is liefde. Niet op de manier zoals liefde vaak wordt geïnterpreteerd en die met hetzelfde gemak wordt uitgesproken als goedemorgen. Niet de liefde waarvan de gever en nemer het zien als een recht en plicht om deze te geven, maar liefde in de vorm van waardering voor de schoonheid van een moment. Dat moment waarop je niets van iemand wilt en tegelijkertijd alles.

En daarvoor hoef je niet perfect te zijn... De kans is groot dat je kleine mankementjes juist zijn wat jou zo bijzonder maakt. Die kleine, gekke gewoontes die mensen hebben zijn juist charmant.

Dus doe alsjeblieft niet je best om ze voor me te verbergen... Ik vind ze leuk.

Echte mensen zijn leuker dan perfecte, dus wat is er mis met jou?

Mijn nickname op de datingsite is geenweirdossvp... Ironisch grapje, ben zelf een dikke weirdo. Mijn echte naam staat er niet op. Tim in Leeuwarden is te makkelijk googelen en wat ze vinden, daar ben ik niet blij mee. Over mijn werk praat ik niet. Als mensen mij vragen wat voor werk ik doe, dan volgt er altijd een ongemakkelijk moment.

Kijk, gelukkig heb ik een normale baan om op terug te vallen. Zo kan ik een saai antwoord geven om kutgesprekken te vermijden, maar als ik praat over mijn passie en het gedeelte van mijn leven waar ik de meeste tijd aan besteed, dan antwoord ik meestal:

“Ik help gasten om chicks te fixen...”

Stiekem vind ik het wel leuk dat mensen hier verward en nieuwsgierig op reageren. Ik ben aandachtsgelukkig genoeg om dit op feestjes leuk te vinden en ik ken weinig mensen die meer interesse wekken met hun baan.

Afhankelijk van de situatie dik ik het aan door te vertellen dat ik mannen leer hoe ze vrouwen zo kunnen manipuleren dat ze met hen naar bed gaan. In een deftige omgeving vertel ik dat ik trainingen geef in romantische communicatie, zelfontwikkeling en

zelfvertrouwen.

De waarheid ligt ergens in het midden.

Hoe leg je uit dat je de afgelopen zes jaar van je leven niks anders gedaan hebt dan domweg achter vrouwen aanjagen? Hoe leg ik uit dat mijn grootste prestatie een afwerklijst van 200 vrouwen voor mijn 24e verjaardag is?

Ik leerde:

- Hoe je een vrouw geil maakt met één simpel zinnetje (hoofdstuk 13)
- Hoe je een date in 88% van de gevallen uit kan laten lopen op seks: met een eenvoudig, psychologisch concept (hoofdstuk 13)
- Hoe je vrouwen zover krijgt dat ze een open relatie met je aangaan en samen met jou andere vrouwen meenemen voor trio's: via een systeem dat makkelijker is dan je denkt (hoofdstuk 14)
- Hoe je een 'Ik ga nooit met je naar bed' kan omtoveren tot 'Ik doe dit normaal nooit': met een combinatie van zeven zinnen (hoofdstuk 4)

Nu vertel ik je voor het eerst het volledige verhaal van de mannen die ik de 'rockstars' noem. De mannen die moeiteloos vrouwen lijken te versieren en andere mannen constant achterlaten met de vraag: 'Hoe flikt hij dat toch?'

In de puberteit had ik net als 99% van de mannen geen flauw idee hoe je vrouwen kan versieren. Geen idee.

De maatschappij geeft ons een verzameling van gemengde signalen over lief zijn en ons vooral niet ongepast gedragen. Als resultaat van de emancipatie is iedereen gelijkwaardig. We moeten

vrouwen net zo behandelen als mannen. Afgewezen worden op de middelbare school betekent gezichtsverlies en lol voor je klasgenoten.

Tallose workshops en verhalen over seksuele intimidatie zorgen ervoor dat we tien keer nadenken voordat we überhaupt laten blijken dat we iemand leuk vinden. Vaak kiezen we er maar voor om niets te doen.

“Het komt vanzelf wel,” zeggen we dan. Of, “Ik ben er niet zo mee bezig.”

Ironisch genoeg hebben vrouwen het omgekeerde probleem. Fuck emancipatie, de afgelopen vijftigduizend jaar heeft de evolutie vrouwen zo gebouwd dat ze op zoek gaan naar een sterke man om hen te beschermen.

Tot pakweg vijftig jaar geleden zijn vrouwen voor de kwaliteit van leven altijd afhankelijk geweest van een man. Dit zit volledig meegebakken in het biologische systeem, maar doordat de samenleving mannelijk gedrag lijkt te veroordelen, blijven vrouwen vaak achter met de vraag: ‘Waar is de echte man?’ Nou, ik was verre van een echte man. Sterker nog, in mijn kindertijd was ik een zachtaardige jongen. Ik speelde uitsluitend met meisjes omdat ik jongens te ruw vond. Had een lange bos krullend haar en werd standaard aangezien voor een meisje.

Het is onmogelijk om te weten of ik zo geboren ben. Het kan dat er een andere reden is, maar omgaan met andere kinderen was niet bepaald mijn sterkste punt. Als een typisch astmakindje was ik veel thuis. Boeken waren mijn beste vriend en op achtjarige leeftijd had ik de gewoonte ontwikkeld om te praten als een boek.

Door mezelf als een duidelijke outsider te presenteren, waren de basisschooljaren een aaneenschakeling van pesterijen, vechtpartijen en een vriendloos bestaan. Dat ik onderweg naar huis werd achtervolgd en van mijn fiets werd afgeschopt, gaf mij het gevoel dat ik bestond.

“Het is beter om gehaat en getreiterd te worden dan genegeerd”, dacht ik dan.

Pas jaren later kon ik me over mijn ego heen zetten en mezelf de belangrijkste vraag stellen:

Wat nou als het aan mij lag?

Zou het misschien kunnen dat de hele wereld niet bestaat uit klootzakken, maar dat er iets mis is met mij? Was ik een slachtoffer van pesterijen of gewoon een slachtoffer van mezelf? Je kan beïnvloeden hoe andere mensen je behandelen. Je ziet sommige mensen hun hele leven lang het slachtoffer zijn. Je ziet vrouwen die mishandeld zijn door hun vorige man een nieuwe man vinden die ook losse handjes blijkt te hebben.

Mijn grootste ontdekking was dat het hielp om mezelf dommer voor te doen. Mijn betweterige gedrag en de daarbij behorende arrogantie hielpen me blijkbaar niet. Het was beter om te doen alsof ik een antwoord niet wist. Mensen leken me aardiger te vinden als ik ze om hulp vroeg met mijn huiswerk.

Wanneer ik interesse toonde in wat voor hun boeiende zaken waren, zoals voetbal, leken ze ineens ook geïnteresseerd te zijn in mij. Zodra ik mensen ging benaderen en alleen maar aardig was en interesse toonde, begonnen ze mij ook zo te behandelen.

Ik was blijikbaar de gemene deler in al mijn sociale situaties.

Toen ik hierin de eerste succesjes begon te zien, was een nieuwe obsessie geboren. Het eerste wat ik deed, was proberen vast te stellen welke mensen het goed leken te doen bij andere mensen en te kijken hoe ik dicht bij hen kon komen. Ik wilde leren wat het geheim was van de in mijn ogen populaire mensen.

Daarnaast zat ik in de pubertijd, dus meisjes hadden natuurlijk een groot gedeelte van mijn aandacht.

Ik had een bijbaantje als pizzabezorger, waar ik ook weer nieuwe mannen ontmoette die het goed leken te doen bij de vrouwen. Zoals gewoonlijk werd ik weer hun beste vriend.

Deze mannen waren ongelofelijke feestbeesten en zuiplappen, dus dat werd mijn nieuwe hobby. Gelukkig was ik lang en had ik weinig moeite om discotheken in te komen. Mijn gehele salaris ging rechtstreeks naar de horeca.

Van deze mannen leerde ik dat uiterlijk weinig uitmaakte. Doordat ze altijd gingen stappen, kende ze iedere barkeeper, portier en iedere vijf minuten kwam er een nieuwe vreemdeling om ze gedag te zeggen.

Vrouwen pikten dit op en gingen er onmiddellijk vanuit dat het wel leuke mannen moesten zijn, omdat iedereen hen leek te kennen. Later kwam ik er achter dat dit 'social proof' heet. Een bewezen, wetenschappelijk concept wat je in ieder boek over versieren en marketing terug kunt vinden. Simpel gezegd, als we zien dat anderen iets waarderen, dan stijgt het voor ons ook in waarde.

Om mijn sociale skills nog verder uit te breiden, besloot ik om me aan te melden bij een callcenter.

Vreemde mensen vanuit het niks opbellen om ze ergens van te overtuigen leek me een goede leerschool.

Een onbegrijpelijke keuze, omdat ik altijd bang was geweest een vreemde op te bellen. Bellen naar een bedrijf of zelfs een afspraak maken bij de dokter heb ik nooit gedurfd. Bovendien is het bij je sollicitatiegesprek niet bepaald een pluspunt als je stottert.

Vermoedelijk uit medelijden gaven ze me een script mee wat ik uit mijn hoofd moest leren en waarmee ik twee dagen later een test mocht doen.

Nou twee dagen was meer dan genoeg om het script van voor tot achter uit mijn hoofd te leren en het praktisch stottervrij te kunnen doorstaan. Met wat bluffen en mazzel werd ik aangenomen om mensen 'koud' lottoabonnementjes te verkopen.

Natuurlijk zorgde mijn manie ervoor dat ik de drie dagen aan salestraining van voor tot achter uit mijn hoofd leerde. De trainer leerde mij in drie dagen meer dan ik het jaar ervoor op eigen houtje uit had weten te vinden.

Hij leerde me dat je veel meer bereikt door het stellen van een open vraag dan door te vertellen. Hij leerde me over taalgebruik, ja-trechters en vraagstelling.

FUCK, ik was nog veel verder van huis dan ik dacht. Er was zo veel wat ik blijkbaar nog niet wist over mensen dat ik als een manische een schrift volschreef. Waar anderen het zagen als een bijbaantje, schreef ik ieder stukje pietluttige informatie op alsof mijn leven ervan

afhing.

IK MOEST DIT LEREN.

Al na een aantal dagen op de belvloer leerde ik dat 'verkopen' niet betekende dat je een vlotte babbel moest hebben.

Mijn stotteren bleek mijn geheime wapen. Hoewel ik na een aantal weken mijn verhaal vloeiend af kon draaien, bleef ik stotteren. Simpelweg omdat mensen liever kopen van iemand die wat onhandig is, dan van een glatte verkoper.

Wat ik leerde, was dat het vaker belangrijker is om 'echt' te zijn. Het perfecte praatje verkoopt niet. Mensen hebben per definitie een hekel aan gladjakkers. Wanneer iemand te perfect lijkt, wordt er met een vergrootglas gezocht naar fouten.

Het zoeken van fouten in mensen die perfect lijken is gewoon menselijk. Het is het businessmodel van roddelbladen. Net als in roddelbladen maakt het vaak niet eens uit of het waar is. Mensen voelen zich minderwaardig bij perfecte mensen en voelen de behoefte ze af te branden, maar wanneer we mensen zien die net zoveel issues hebben als wij zelf, voelen we ons een stuk meer op ons gemak. We gunnen die mensen het succes.

Het idee dat wanneer we ons zwak en kwetsbaar opstellen er niet van ons gehouden kan worden, is dan ook te belachelijk voor woorden.

Wanneer je kijkt naar de mensen die het meest van je houden, zal je zien dat dit de mensen zijn die je fouten het beste kennen. Je moeder heeft je kots wel eens op mogen dweilen. Toch geeft ze om je.

Het zijn je fouten en gebreken die je karakter maken en die je benaderbaar maken voor anderen.

De les die ik leerde was dat het belachelijk is om te streven naar perfectie. Ook met vrouwen die ik sprak, was het tijd om op te houden met proberen 'cool' te zijn.

Het is zoveel makkelijker om een connectie te maken met iemand door over je knullige karaktertrekken te spreken, dan wanneer je spreekt over je fantastische baan.

Dit was slechts één van de honderden lessen die ik leerde uit verkooptechnieken. Niet voor niks heb ik daarna meer dan zes jaar gewerkt in callcenters, deur-aan-deurverkoop en straatverkoop.

Een verkoopgesprek is bijna identiek aan een flirtgesprek. Het komt allemaal neer op het raken van de juiste emoties, de juiste vragen en het zetten van de juiste context voor je gesprek.

Tijdens het stappen met de pizzaboys had ik nog iets anders geleerd: barkeepers doen het belachelijk goed bij vrouwen. Doordat iedereen in een bar zo druk is met zichzelf, lijken ze in bars en clubs vaak ongemakkelijk en geforceerd blij.

De enige persoon die zich echt chill voelt met de omgeving, is de barkeeper. Hij werkt dag in dag uit in de bar en kent ieder hoekje. De situatie is bekend en hij heeft een excuus om met iedereen een praatje te maken... Situationeel zelfvertrouwen maakt ze tot een interessant object voor veel vrouwen. Vaak wordt daar door hen keihard misbruik van gemaakt.

Een goede reden om maar eens een baantje als barkeeper te fixen. Het was nou niet alsof ik te weinig tijd had. Ik zat maar dertig

uur per week aan de telefoon, ging zes dagen in de week stappen en deed tussendoor nog alsof ik aan het studeren was. In mijn gebruikelijke manie print ik dertig cv's en sollicitatiebrieven om op de fiets bij iedere denkbare bar een brief af te droppen. Binnen twee weken stond ik achter de bar en al snel leerde ik van andere barkeepers wat ze deden.

Een van die barkeepers kon uren aan vrouwen vertellen over zijn passie voor Japan en zijn vakanties naar Brazilië. Dat ie er nooit geweest was, leek hem niet te boeien. Soms hoorde hij aan de ene kant van de bar een verhaal om vervolgens hetzelfde verhaal aan een andere vrouw te vertellen, met deze keer zichzelf in de hoofdrol.

Geniaal, zoveel verdorvenheid... Barkeepers zijn koning bullshit. Echt niet normaal hoe ze dag in dag uit dezelfde oppervlakkige gesprekken voeren. Helden in het leuk maken van korte gesprekken van vijf minuten. Vrouwen vinden het een geweldige afwisseling van de saaie gesprekken die ze met andere mannen voeren.

Op dit punt is mijn verzameling aantekeningen te groot voor twee schoenendozen. De verkooptechnieken, de pizzaboys, de barkeepers en alle psychologieboeken die ik maar kan vinden, zorgen voor steeds meer informatie en het lijkt alsof ik iedere vrije minuut hieraan verbrand.

Als een informatiehoer zuig ik alles op dat op mijn pad komt. Besteed de rest van de tijd aan het manipuleren.

Tegen de tijd dat ik negentien ben, leef ik een jongensdroom. Meerdere relaties, onenightstands en een telefoon vol nummers. Dat dit het enige productieve was dat ik deed met mijn leven, dat

was dan maar zo. Een studie had ik niet en al het geld wat ik verdiende, zag ik hooguit terug in de vorm van leverschade. Maar ach fuck it, ik had plezier toch?

Op een zondagavond zat ik op de bank met een vriend. Zijn vader was miljonair en had tegen hem gezegd: "Het maakt geen reet uit wat je doet, als je doet waar je het beste in bent, dan word je rijk." Al schrob je plees... zorg dat je de beste pleeschrobber ter wereld bent en je wordt rijk. Hij zei tegen me: "Wat is nou je allergrootste talent?"

Talent, daar had ik niet over nagedacht. Hij zei tegen me: "Volgens mij is het enige wat je kan mooi lullen en chicks fixen." En BOEM, daar was mijn roeping... "Ik ga andere gasten helpen chicks te scoren!"

Het begon als een grap, maar ik nam samen met een andere vriend gasten mee op stap waarvan we wisten dat ze er moeite mee hadden.

In het begin kwam het meer neer op het vertellen van verhalen en daarna met ze op stap te gaan om vrouwen te versieren voor hun neus.

We zetten een advertentie op Marktplaats:

"Wil je ook een leuke vriendin? Ga vrijdag met ons mee en laat ons je leren hoe je vrouwen kunt versieren.

We willen geen weirdo's, maar gewoon normale mannen die het leuk lijkt om op stap te gaan met jongens die constant uitgaan en niks anders doen dan achter vrouwen aanrennen.

We hoeven geen geld aan je te verdienen, maar beter neem je wel een krat bier mee.”

Dat was de deal, mannen helpen om chicks te fixen in ruil voor een krat bier, maar andere gasten leren hoe ze vrouwen moeten versieren, was niet zo makkelijk als ik dacht. Mijn chaos aan informatie moest ingekookt worden tot simpele, behapbare dingen.

Simpele tips die je aan iedere man mee kan geven om deze man gelijk ziekelijk goed te maken met vrouwen.

Als ik iemand echt iets wilde leren, dan moest ik het niet alleen zelf goed kunnen, maar ook een manier verzinnen om dit op de mannen over te dragen. Meer dan de helft van mijn ‘klanten’ sprak geen enkele vrouw aan. Als ik in korte tijd veel mannen wilde helpen, moest ik wat beters verzinnen.

Het was niet het gebrek aan techniek wat mannen leek te blokkeren. Vaak was het een kwestie van niet geloven. Ze geloofden niet dat ze een leuke vrouw konden krijgen.

Het geloof dat je liefdesleven een resultaat is van eigen oefening en techniek leek ze absurd.

Het beeld bij de meeste mannen is zwart-wit als een motherfucker. Je bent goed met vrouwen of je bent het niet.

Dat een onbevredigend liefdesleven het resultaat was van niks doen, dat vonden ze een vreemde conclusie. Het algemene beeld was dat je er gewoon goed in moest zijn. In mijn ogen is dat te absurd voor woorden.

Hoe kan je nu verwachten ergens goed in te zijn zonder erin te oefenen? Mannen die één of twee vrouwen per week aanspreken

en zich dan afvragen waarom ze nooit een leuke vrouw vinden...

Ze denken het nog beter te weten ook. Staan maanden droog en tonen me eens in de zoveel tijd vol trots een lelijke hork. Als het twee maanden later weer uit is, zijn ze terug bij af. Hoe dat komt?

De oplossing is te simpel voor woorden: oefen meer. Je vooruitgang is nog sneller als je ook nog eens een keer de juiste dingen doet en leert van de fouten van anderen.

Dat werd mijn taak, mijzelf in belachelijke situaties gooien en fouten maken zodat andere mannen dat niet hoefden te doen. Opnieuw stelde ik mijn doel bij... Ik ging aan de slag met wat ik 3M noem. Dat werd de rode draad van al mijn methodes. Meer, Mooier, Makkelijker.

Dit houdt in dat ik constant op zoek ben naar manieren om meer en mooiere vrouwen te versieren op een makkelijkere manier.

Zo kan ik mannen zo snel mogelijk leren hoe ze vrouwen het beste kunnen versieren. Ieder stukje research over dating volg ik op de voet en probeer te leren van iedere man die ik spreek.

Nu, op 24-jarige leeftijd heb ik bijna 600 mannen gecoacht, lezingen gegeven voor duizenden mensen en iedere dag leer ik meer.

De workshops zijn van een krat bier, naar een fles whisky, tot duizend euro per dag gestegen.

Mijn tweede audioprogramma, de Van Bitch Naar Baas Bom, is net live gegaan, vorig jaar gaf ik een twaalf uur lange seminar over dating, dat niet alleen het duurste maar ook het meest bezochte datingseminar was van een Nederlandse spreker ooit.

Mijn zucht naar resultaten en onorthodoxe aanpak leidde tot de verkiezing tot Datingcoach van het jaar 2012.

Dit boek is een verzameling van al deze technieken. Het is beschamend eerlijk en ik heb tijdens het schrijven van tijd tot tijd buikpijn gehad. Het is een biecht en een bekentenis.

Het is mijn geschenk aan de man zonder een aangeboren talent met vrouwen. De man die wil weten hoe hij zijn eigen liefdesleven in kan richten, maar geen idee heeft hoe hij het aan moet pakken. Zodat jij dit ook kan.